

שָׁלֵם עַלְהָ בּוֹ לְהַזּוֹן מִמְּנָנוּ. מֵהֶצְדָּךְ שֶׁל יוֹסֵף שֶׁהָוָא לְמֶטֶה, בְּסִימָם הַגּוֹרָ, בְּהַיכְלָל הַזָּה נֹוטֶל רְוּחָות וְנִשְׁמוֹת לְהַרְקִיךְ לְמֶטֶה לְעוֹלָם הַזָּה.

שְׁנַיִן הַצְדִּים הַלְלוּ נְפָרְדִים לְשָׁנִי צְדִידִים. הַצָּדָר שֶׁל יַעֲקֹב מִתְּפַשֵּׂט וְנוֹתֵן כֵּחֶן לְנַבְעַ בְּאוֹתָם שָׁדִים שְׁמַתְמָלִאים מִאוֹתָה רְוִית הַמִּינִים, וּמִינִיק בְּהָם אֶת אָוֹתָם מְלָאכִים קְדוּשִׁים, שָׁהָם חַיִים וּקְיָמִים לְעוֹלָםִים, וּקְיָמִים בְּקִיּוּם בּוֹ. הַצָּדָר שֶׁל יוֹסֵף נִכְנָס בְּתַשְׁוֹקָה וְנוֹתֵן כֵּחֶן לְפָנִים, וּוּשְׁהָ נִשְׁמוֹת וְרוּחָות לְרֻדָת לְמֶטֶה וְלְהַזּוֹן בְּהָם בְּנֵי הַעוֹלָם.

וְעַל בָּן קְיָמִים שְׁנַיִן הַצְדִידִים הַלְלוּ, זֶה לְמַעַלָה וְזֶה לְמֶטֶה. זֶה לְבָזִין לְמַעַלָה, וְזֶה לְזָוֹן לְמֶטֶה. בֶּל אַחֲרָ וְאַחֲרָ בְּרָאָיו לוֹ. עַלְקָם וְהַפְלָל הָוָא אַחֲרָ וְסָוד אַחֲרָ הָוָא. וְעַם בֶּל זֶה, יוֹסֵף זֶן אֶת בֶּל הַגּוֹרָ וּמִשְׁקָה אָוֹתוֹ. שְׁמַרְוּת הַחַיִים הַזָּו שֶׁל הַהְדָבָקָה שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֶד לְמֶטֶה, וּבוֹ נַדְבָּק אָרוֹן הַבְּרִית הַזָּה בְּרָצָוֹן לְמַעַלָה, וַיּוֹדַת אָוֹתָה רְוִות קְיִם לְמֶטֶה בְּאוֹתָה הַתְּדָבָקָות שֶׁל יוֹסֵף, וְלַשְׁחַפֵּל מִתְחַכֵּר פֶּאָחָד, מִתְמָלִאים אָוֹתָם הַשְׁדִים לְמַנִּיק לְכָל, וּמִשּׁוּם בֶּקֶב הַכְּל הָוָא אַחֲרָ. אֲשֶׁרֶי חַלְקוּ שֶׁל מַיְשִׁידָע לְקַשְׁר קְשָׁרִים וְלִיחְדָר יִחוֹד בְּתַפְלָתוֹ בְּרָצָוֹן הַלְבָב בְּרָאָיו כָּדי לְהַדְבִּיק אַיִּיר בְּאַיִּיר, רְוֵת בְּרוּתָה, הַפְלָל בְּכָל אַחֲרָ בְּרָאָיו.

בָּא וּרְאָה, הַהְיכָל הַזָּה, בְּשֶׁהָרוּחוֹת הַקְדּוּשָׁות הַלְלוּ וְכָל אָוֹתָם הַיכְלוֹת וּמְרַבְבּוֹת בְּכָל מִתְחִידִים בְּאַחֲרָ וּמִנְצָאים בְּקַלְשָׁר אַחֲרָ, אֲזִי הַרוּת הַעֲלִיוֹנָה הַזָּו שֶׁל כָּלָם, שְׁהָיָא נַקְדָה אֶחָת נִסְתָרָת בָּהָם, וְלֹא מַתְגָּלָה, וְנַעֲשֵׂת רְוֵת נִסְתָרָת פָּמוֹ הַעֲלִיוֹנָה. וְסִימָנָךְ - הָאָגָוָן, יִחוֹד בְּקַשְׁר שֶׁל הַכְּל בְּפִי

דְּגֻפָא, בְּהָאי הַיְכָלָא. נְטִיל רְוִיחַן וּנְשִׁמְתַיִן לְאַרְקָא לְתַפְא, לְהָאי עַלְמָא.

אַלְיָן תְּרִין סְטְרִין, מַתְפְּרִשְׁן לְתְרִין סְטְרִין. סְטְרָא דִיְעָקָב, אַתְפְּשָׁט וִיהִיב תּוֹקְפָא, לְנַבְעָא בְּאַינְנוּ שְׁדִים, דָאַתְמָלִין מִהְהָוָא רְוִיחַא דְמַיִ, וִינִיק בְּהָוָ לְאַינְנוּ מַלְאָכִין קְדִישָׁין, דְאַינְנוּ חַיִין וּקְיָמִין לְעַלְמָיִן, וּקְיָמִין בְּקִיּוּמָא בְּיַהָ, סְטְרָא דִיּוֹסָף, עַיִיל בְּתִיאוֹבְתָא וִיהִיב תּוֹקְפָא לְגֹו, וְעַבְדִד נְשִׁמְתַיִן וּרְוִיחַן, לְנַחְתָּא לְתַפְא, וְלְאַתְזָנָא בְּהָוָ בְּנֵי עַלְמָא.

וְעַל דָא, קְיָמִין תְּרִין סְטְרִין אַלְיָן, דָא לְעַילָא, וְדָא וְדָא לְתַפְא. דָא לְאַתְזָנָא לְעַילָא, וְדָא לְמִינְזָן לְתַפְא. בֶּל חַד וְחַד בְּדַקָא חַזִי לְיַה, וְעַל אַיְהוָ חַד, וְחַד רְזָא אַיְהוָ. וְעַם בֶּל דָא, יוֹסֵף זֶן לְכָל גּוֹפָא, וְאַשְׁקֵי לְיַה. דְמַהָאַיִן רְוִיחַא דְמַתִּי דְאַתְבְּקִוְתָא דִיְעָקָב, נְחִית לְתַפְא, וּבְיַה אַתְבְּקָה הַאִי אַרְוֹן הַבְּרִית, בְּרַעֲוִתָא לְעַילָא, וּנְחִית הַהְוָא רְוִיחַא דְמַתִּי לְתַפְא, בְּהַהְוָא אַתְבְּקִוְתָא דִיּוֹסָף, וְכָד אַתְחַבֵּר כָּלָא בְּחַדָא, אַתְמָלִין אַינְנוּ שְׁדִים לַיְנָקָא לְכָלָא, וּבְגִינַן בְּהָכָל אַיִּיה חַד, זְבָאָה הַוְלָקִיה, מָאָן דִיְדָע לְקַשְׁרָא קְשָׁרִין, וְלִיחְדָא יְחִידָא בְּצָלוֹתִיה בְּרַעֲוִתָא דְלַבָא בְּדַקָא יְאָוֹת, בְּגִינַן לְדַבְּקָא שִׁיְפָא בְּשִׁיְפָא, רְוַחָא בְּרוֹחָא, כָּלָא בְּכָלָלָא חַדָא, לְמַהָוִי כָּלָא חַד בְּדַקָא חַזִי.

הָא חַזִי, הָאֵי הַיְכָלָא, פָּד אַלְיָן רְוִיחַן קְדִישָׁין, וְכָל אַינְנוּ הַיְכָלִין וּרְתִיכִין, בְּלָהוָ מַתִּיחַדִי כָּחַדָא, וְאַשְׁתַבָּחוּ בְּקַשְׁפָרָא חַדָא, בְּדִין הָאֵי רְוִיחַא עַלְאָה דְכָלָהוָ, דָאֵיהוָ נְקַוְדָה חַדָא, אַסְתָּהִים בְּהָוָ, וְלֹא אַתְגָּלִיאָ, וְאַתְעַבֵּיד רְוִיחַא סְתִים כְּגֻונָא עַלְאָה. וּסִימָנִיךְ אַגְּנוֹזָא, יְחִידָא בְּהָם, וְלֹא מַתְגָּלָה, וְנַעֲשֵׂת רְוֵת נִסְתָרָת פָּמוֹ הַעֲלִיוֹנָה. וְסִימָנָךְ

שאמרנו, להקשר זה בזה, להיות הכל שלם בשלמות יקר ונכח) כآخر.

וחרי בארכנו פמו כן, הקרבן עולה ליחד (ח'ה) קרבן ולחידר (ולשפק) את כל אחד ואחד ברוריו לו מאותו העשן שעולה - הפעם שהויא לימין בקשר של ההיחוד ברצון, והלויים בשירה. כלולים זה בזה, היכל בהיכל, רום ברום, עד שמתהכרים במוקם איבר באבר, להיות הכל כליל כאחד ברורי.

וחרי בארכנו, שפנישלים הכל כאחד, האיברים העליונים במחותנים, או הנשמה העלוונה של הכל מתעוררת ונכנסת בכלם ומארה לכל, וכל העליונים ומהותונים מתרככים, והואו שלא נודע ולא נכנס בחשבון, הרצון שאינו נתקפס לעוממים, או הכל עולה עד אין סוף, ונקשר הכל בקשר אחד, ומתחבש אותו הרצון לתוכו ובפניהם בשתן.

או הנשמה העלוונה עולה לפני ולפנים ומאריך לכל. בתוך האור ההזה נכנס סתר המחשכה שפוגל את הכל, ולפני ולפנים באוטו רצון המחשכה מאיר ומתחבש, ותוופס ולא תופס, וועלה (הרץ ח'ה) מטופך רצון המחשכה לתקפס בו. וכשהזה עולה, אוור שלמה תפס בו.

ובן הכל, להתקשר ולהתملא ולהתפרק הכל כאחד ברורי. ואו נקשרים זה עם זה כפי שאמרנו, היכלות בהיכלות, מחותנים בעליונים, סוד של זכר ונכח כאחד, אוור העליון באור שנספר וגנוו בו יותר, והואו הגנוו כלול במה שננו יותר, עד שהכל נמצא מצא ברורי ביחוד אחד.

**בקשורא דכלא בדק אמרן, לאתקשרא דא בדא, למשוי כלל אשלים, בשלימו (רכר ונכח) פחדא.**

זה אוקימנא בגונא דא, קרבנא סלקא ליחסדא (ו"א ח'ויא) קרבנא ולחידרא (ו"א לאסתפקא) כל חד וחד בדקא חי לייה מהויא התננא דסליק, בהגא דאייה ימיגא, בקשורה דיחודא ברעותא, ולוייא בשירתא. כלל דא בדא. היכלא בהיכלא, רוחא ברוחא, עד דמתחברן באטריהו, שייפא בשיפא, למשוי כלא כלל בחדא בדקא יאות.

זה אוקימנא דכד אשטלים כלל בחדא, שייפין עלאי בתפאיין, בדין, נשmeta עלאה דכלא, אטערת, ועאלת בבלחו, ונהייר לכלא, וכלהו מתרבאן עלאיין ותפאיין. וזהו דלא אתיידע, ולא עאל בחושבנה, רועיתא דלא אتفس לעלמין, בדין כלל סליק עד אין סוף, לאתקשר כלל בקשורה חדא, ובשים, ההוא רועיתא לגו בגו בסתיימי נהייר דנשmeta עלאה, סלקא לגו בגו, ונהייר לכלא. בנו דהאי נהייר, אעליל סתיימיו דמחשכה, דאייהו כלל כלל, ובגו לגו, בקהויא רעוי דמחשכה, אנהייר לאתקשם ותפיס ולא תפיס, וסלקא (ס"א חי רעוי) מגו רעוי דמחשכה לתקשה ביה, ובכד האי סליק, נהייר דלטפה תפיס ביה.

ובן כלל, לאתקשרא ולאתפרקא כלל בחדא, בדקא יאות. ובדין אתקשר דא בדא בדקא אמרן, היכליין בהיכליין, תפאיין בעלה, רזא דבר ונכח באחדר, נהייר עלה, בנהייר דסתים וגניז יתיר ביה. וזהו דגניז, כלל במא דגניז יתיר, עד דאשתח כלא בדקא יאות, ביחודא חדא.